

количество брашно и вкиселява го; отъ това подквасено брашно става вкусенъ, питателенъ хлѣбъ. Съ такъвъ начинъ нека думы-тѣ на Спасителя проникнуватъ во всичко-то наше бытѣ и да ны направятъ достойны за Царство небесно. Но ако ся подложимъ да ны завладѣе порокъ, тогава той, като подкваса, ще овладѣе всичко-то ни сърдце и не ще остави място въ него ни за едно добро чувство.

„Царство-то небесно“, говорилъ Иисусъ Христосъ, „е прилично на сокровище, съкрыто въ земѣ-тѣ; онзи, който го намѣри, отива си съ радость, бѣрза да продаде всичко-то си иманіе, та да купи онаѣ земѣ, гдѣто ся намира скрыто това сокровище.“

Ный трѣбва да жертвуваме всичко, за да прѣбѣдемъ вѣрни на ученіе-то Христово и да го пазимъ, като найдобро-то наше сокровище, което може да ни докара блаженство и животъ вѣченъ. Също-то поученіе ся содѣржава и въ слѣдующѣ-тѣ притчѣ.

„Царство-то небесно е прилично на купецъ, който тѣртува съ бисери. Той, като намѣрилъ единъ драгоцѣпенъ бисеръ, продава всичко, чо има, за да го купи.“

„Царство-то небесно е подобно на неводъ, хвърленъ въ море-то; тамъ ся събиратъ рѣбы отъ всѣкаквѣ родѣ. Кога ся напълни невода-тѣ, и го извлѣкѫтъ на брѣга, тогава отбиратъ добры-тѣ рѣбы и налагатъ ги въ сѣдове, а лоши-тѣ исхвирлятъ вѣнъ. Така ще бѫде и при свѣршваніе-то на свѣта: ще дойдѫтъ Ангели-тѣ, ще отлѫчатъ лоши-тѣ отъ помежду праведни-тѣ и ще ги хвърлятъ въ огнь. Тамъ ще бѫде плачъ и скръзаніе съ зѣбы-тѣ.“

Да присовокупимъ още нѣколко притчи.

„Человѣкъ, който има сто овци и загуби единъ отъ нихъ, не ще ли остави всичко-то стадо въ пустынѣ-тѣ, та да иде да дира единъ-тѣ, загубенъ-тѣ? И като нѣ намѣри, радва ся, взима нѣ на рамена-та си, относи нѣ дома и свыква пріятели-